

Sortida estàndard

- La instrucció que permet fer la sortida de dades per la sortida estàndard és:

`printf(format, arguments);`

- **`format`** és una cadena que indica com sortiran les dades per pantalla.
- **`arguments`** és una llista d'expressions que es volen escriure per la sortida estàndard.

Formats i tipus d'argument

format	tipus arg.	resultat
%d, %i	enter	enter decimal amb signe
%u	enter	enter decimal sense signe
%x, %X	enter	enter hexadec. sense signe
%ld, %lx	enter	enter llarg
%f	real	real amb punt i signe
%e, %E	real	notació exponencial
%g	real	notació segons el valor
%c	caràcter	un caràcter
%s	cadena	cadena de caràcters

Seqüències d'escapament

Seqüència	Efecte
'\n'	Salta línia
'\t'	Tabulador
'\"'	Cometes
'\\'	backslash
'\?'	Signe d'interrogació

Exemples de sortida estàndard

```
printf("Hola_\n");  
printf("El_numero_12_es_%d", 12);  
printf("Escriure_%c\t%d\t%g\n", 'a', 23*k, 2.5e+5);
```

Entrada estàndard

- Permet llegir dades de l'entrada estàndard.
- La instrucció en C de llegir dades per l'entrada estàndard és:
`scanf(format, arguments);`
- Retorna sempre el valor de nombre de dades que s'han llegit correctament.
- **format** és semblant a la instrucció **printf**, encara que en alguns casos pot comportar-se una mica diferent.
- **arguments** és una llista d'adreces de variables que es volen llegir per l'entrada estàndard.

Exemples d'entrada estàndard

```
scanf("%f", &a); /*a es una variable real */  
scanf("%c", &lletra); /*lletra es una variable character */  
scanf("%d_%d", &x, &y); /*x i y son variables enteres */  
scanf("%d::%d", &x, &y); /*x i y son variables enteres */
```

Fitxers en C

- La instrucció per obrir un fitxer en C és:

```
descriptor_fitxer = fopen( nomfitxer, mode);
```

- El descriptor de fitxer és l'identificador de l'arxiu i es declara com:

```
FILE *descriptor_fitxer;
```

- Si el descriptor és **NULL** vol dir que no s'ha pogut obrir el fitxer.
- El mode és la manera d'obrir el fitxer.
- Per tancar un fitxer en C, s'usa la instrucció:

```
fclose(descriptor_fitxer);
```

Modes d'obertura d'un fitxer

mode	Què vol dir?
r	Fitxer de lectura que ha d'existir
w	Crea un nou fitxer per escriure Si existeix, es borra el seu contingut Si no existeix, es crea
a	Afegeix al final en un fitxer ja existent

Lectura i escriptura en fitxer

- La instrucció per lectura en un fitxer prèviament obert:
`fscanf(descriptor_fitxer, format, arguments);`
si retorna el valor **EOF** indica que s'han acabat les dades
- I per escriptura:
`fprintf(descriptor_fitxer, format, arguments);`
- El format i els arguments tenen la mateixa sintaxi que les instruccions `scanf(..)` i `printf(..)` vistes prèviament.

Tot programa té definits 3 descriptors **estàndar** per defecte:

- **stdin** entrada;
`scanf(fmt, args)` equival a `fscanf(stdin, fmt, args)`
- **stdout** sortida;
`printf(fmt, args)` equival a `fprintf(stdout, fmt, args)`
- **stderr** sortida d'errors, també associada a pantalla

Exercici

Feu un programa en C que faci una còpia d'una imatge de tipus **ppm** simple, fent un “reverse” del colors.

El format d'una imatge d'aquest tipus es compon de:

- El “*valor màgic*” **P3**
- mida en pixels en x i en y, expressats com a enters decimals
- enter positiu **maxC** (usualment $2^k - 1$), seguit de tantes tripletes d'enters positius ($\leq \text{maxC}$) com **midaX*midaY**.
(0,0,0) negre (**maxC,maxC,maxC**) blanc.

```
P3
MidaX
MidaY
255
R G B
R G B
...
```

```
P3
MidaX MidaY
15
R G B R G B .....
R G B R G B .....
R G B R G B .....
...
```

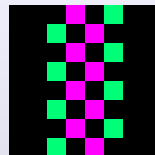
Exemple

P3

8 8

15

0	0	0	0	0	0	0	0	0	15	0	15
0	0	0	0	15	7	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	15	7	0	0	0
15	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	15	0	15
0	0	0	0	15	7	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	15	7	0	0	0
15	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	15	0	15
0	0	0	0	15	7	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	15	7	0	0	0
15	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	15	0	15
0	0	0	0	15	7	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	15	7	0	0	0
15	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	15	0	15
0	0	0	0	15	7	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	15	7	0	0	0
15	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0

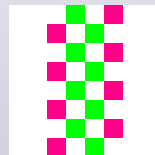
Exemple

P3

8 8

15

15	15	15	15	15	15	15	15	15	0	15	0
15	15	15	15	0	8	15	15	15	15	15	15
15	15	15	15	15	15	15	0	8	15	15	15
0	15	0	15	15	15	15	15	15	15	15	15
15	15	15	15	15	15	15	15	15	0	15	0
15	15	15	15	0	8	15	15	15	15	15	15
15	15	15	15	15	15	15	0	8	15	15	15
0	15	0	15	15	15	15	15	15	15	15	15
15	15	15	15	15	15	15	15	15	0	15	0
15	15	15	15	0	8	15	15	15	15	15	15
15	15	15	15	15	15	15	0	8	15	15	15
0	15	0	15	15	15	15	15	15	15	15	15
15	15	15	15	15	15	15	15	15	0	15	0
15	15	15	15	0	8	15	15	15	15	15	15
15	15	15	15	15	15	15	0	8	15	15	15
0	15	0	15	15	15	15	15	15	15	15	15

Solució

```
#include<stdio.h>

int main (void) {
    FILE *inp, *out;
    char nomE[80], nomS[80], magic[]={'_','_', '\\0'};
    unsigned int i,r,g,b, mX, mY,maxC;

    scanf("%s", nomE);
    inp = fopen(nomE, "r");
    if ( inp == NULL ) {
        printf("Error_obrint_fitxer_d'entrada\\n");
        return 0;
    }
}
```

Solució ...

```
scanf("%s", nomS);  
out = fopen(nomS, "w");  
if ( out == NULL ) {  
    fclose(inp);  
    printf("Error_obreint_fitxer_de_sortida\n");  
    return 0;  
}
```

Solució ...

```
fscanf(inp, "%c%c", &magic[0], &magic[1]);  
if ( magic[0] != 'P' || magic[1] != '3' ) {  
    fclose(inp);  
    fclose(out);  
    printf("Error: _magic_number_incorrect\n");  
    return 0;  
}  
fprintf(out, "%s\n", magic);  
fscanf(inp, "_%u_%u", &mX, &mY);  
fprintf(out, "%u_%u\n", mX, mY);  
fscanf(inp, "_%u", &maxC);  
fprintf(out, "%u\n", maxC);
```

Solució ...

```

for (i=0; i< mX*mY; i++) {
    if ( fscanf(inp, "%u%u%u", &r, &g, &b) == EOF ) {
        fclose(inp); fclose(out);
        printf("Error: _falten_tripletes\n");
        return 0;
    }
    if ( r>maxC || g>maxC || b>maxC ) {
        fclose(inp); fclose(out);
        printf("Error: _tripleta_erronia_%u_%u_%u\n", r, g, b);
        return 0;
    }
    /* reverse dels colors */
    fprintf(out, "%u%u%u\n", maxC-r, maxC-g, maxC-b);
}
if ( fscanf(inp, "%u%u%u", &r, &g, &b) != EOF )
    printf("Error: _massa_tripletes, _sortida_truncada\n");
    fclose(inp); fclose(out);
    return 0;
}

```


Exemple: còpia de fitxers

Programa en C que faci una còpia d'un arxiu de text en un altre.

- `char *fgets(char *string, int n, FILE *stream);`
 - Llegeix, del fitxer especificat per l'apuntador `stream`, una línia, i la posa en la cadena `string`.
 - S'atura si: o bé s'han llegit $n-1$ caràcters, o bé quan hi ha el caràcter `'\n'`, o bé quan s'acaba el contingut del fitxer.
 - Si s'ha pogut llegir una línia, retorna el mateix paràmetre `string`.
 - Si s'ha acabat el fitxer i no s'ha llegit cap caràcter, llavors el contingut de `string` no canvia i retorna l'apuntador `NULL`.
- `int fputs(char *string, FILE *stream);`
 - Escriu al fitxer especificat per l'apuntador `stream`, la tira de caràcters `string` sense el `'\0'` final.
 - Retorna un valor no negatiu si tot va bé i `EOF` si falla

Codi

```
#include <stdio.h>
#define LONG 81
int main (void) {
    char linia[LONG], origen[30], copia[30];
    FILE *pfl, *pfe;
    printf("fitxer_original_?_(<30_caracters)\n");
    scanf("%s", origen);
    printf("nom_de_la_copia_?_(<30_caracters)\n");
    scanf("%s", copia);
```

Codi (cont.)

```
pfl = fopen(origen, "r");
if (pfl == NULL) {
    printf("Error_obertura_origen\n"); return 1;
}
pfe = fopen(copia, "w");
if (pfe == NULL) {
    printf("Error_obertura_copia\n"); return -1;
}

while (fgets (linia, LONG, pfl) != NULL) {
    fputs(linia, pfe);
}
fclose(pfl);
fclose(pfe);
return 0;
}
```

Exercici

Programa en C que trobi la longitud de la línia més llarga d'un fitxer, llegint caràcter a caràcter, per a saber on acaben les línies cal usar que el final de línia és `'\n'`

Per a la lectura s'usarà la funció

■ `int getc(FILE *stream)`

- llegeix el següent caràcter del fitxer apuntat per `stream`
- avança l'indicador de posició dins del fitxer (la propera crida llegirà el següent caràcter)
- retorna el caràcter llegit (convertir a `int`), o bé `EOF` (si no ha pogut llegir)

Arguments en la línia de comandes

- Quan s'executa un programa es poden passar arguments a la funció `main` des de la línia de comandes: `./nom_programa arg1 arg2 arg3 ... argn`
- El prototipus de la funció `main` és llavors:
`int main (int argc, char *argv[])`
- `argc` indica el nombre d'arguments inclòs el nom del programa
- `argv[0]` és el nom del programa executat (`./nom_programa`)
- `argv[i]` és el *i*-èssim paràmetre, com a tira de `char` que caldrà convertir

Refem el programa de copiar ppm per a usar-ho

Solució

```
#include<stdio.h>
int main (int argc, char *argv[]) {
    FILE *inp, *out;
    char magic[]={'_','_','\0'};
    unsigned int i,r,g,b, mX, mY,maxC;
    if (argc != 3 ) {
        printf("Error:_Us_%s_fileInput_fileOutput\n",argv[0]);
        return 0;
    }
    inp = fopen(argv[1],"r");
    if ( inp == NULL ) {
        printf("Error_obrint_fitxer_d'entrada\n");
        return 0;
    }
    out = fopen(argv[2],"w");
    if ( out == NULL ) {
        fclose(inp);
        printf("Error_obrint_fitxer_de_sortida\n");
        return 0;
    }
}
```

Arguments numèrics

Els arguments sempre es reben com a tirs de caràcters, són útils les funcions:

- `int atoi(const char *p)`; converteix a `int`
- `long atol(const char *p)`; converteix a `long`
- `double atof(const char *p)`; converteix a `double`

Atenció: aquestes funcions no detecten errors

Example:

```
#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>

int main(int argc, char *argv[]) {
    int val;
    double dval;
    if (argc < 2) {
        printf("Us: %s_strInt_[strDouble]\n", argv[0]);
        return 0;
    }
    val = atoi(argv[1]);
    printf("atoi()_returned_%d\n", val);
    if (argc == 3 ) {
        dval = atof(argv[2]);
        printf("atof()_returned_%g\n", dval);
    }
    return 0;
}
```


Exemple:(execució)

■ **./conver -123 +1.57e-7**

atoi() returned -123

atof() returned 1.57e-07

■ **./conver -12e3 +1.57f-7**

atoi() returned -12

atof() returned 1.57